

Sør-Sudan:

Innbyggere: 8,2 millioner

Krig: 1955-1972 og 1985-2005. Stadig uro i grenseområdene mot Sudan

Areal: 619 745 kvadratkilometer

Språk: Offisielt engelsk. Folk flest snakker arabisk.

Religion: Animisme er meget utbredt. Katolikkene teller nesten 2 millioner. Anglikaner også mange medlemmer. Islam er sterkt på fremmarsj. Vanlig å blande animisme med andre religioner. Svært få evangeliske kristne



Starten på en kirke

Juba, Sør-Sudan 19.05.2012

Jeg kom til Juba for 4 uker siden, men så mye har skjedd at det føles som jeg har vært her i flere år. Hver dag får vi oppleve Guds mektige hånd. Vi ser mennesker forlate alkoholen som har ødelagt livene deres, helbredelser og familier som blir totalt forandret når de tar i mot Jesus. Den Hellige Ånd er ikke lenger bare en teoretisk person man leser om i Bibelen. Vi ser Hans verk i praksis når Han åpner opp menneskehjertter slik at vi kan forkynne om Jesus, og jeg kjenner Han lede både føttene og munnen vår mens vi vandrer langs gatene i Juba. Fruktene vi får oppleve av arbeidet vårt på denne korte tiden i Sør-Sudan, kan ikke beskrives som noe annet enn et under. Menigheten vår her i Juba teller allerede ca 70 mennesker. Vi har døpt 7 nye kristne i Nilen, og de 3 andre byene vi har sendt misjonærer til, rapporterer også om en enorm sult etter Guds ord.

Våre 2 misjonærer i Yambio forteller om spesielt store under og tegn. De har blitt sendt til Wazandestammen hvor trolldom og animisme er en helt naturlig del av hverdagen. Nordmenn ser på dette som usivilisert overtro, men de mange heksedoktorene har en reell makt, som ikke kan bortforklares, over mennesker. Ved krangel om penger eller utroskap er det normalt å gå til ham for å kaste forbannelse på din fiende. I de fleste tilfeller blir denne personen syk. Noen ganger fører sykdommen til døden. Det er derfor ikke rart at våre nye kristne fra Wazandestammen var redde da de skulle døpes. Heksedoktorene hadde drevet en kampanje i byen hvor de fortalte folk at de som lot seg døpe av de nye misjonærene, som har satt byen på hodet, ville drukne. Det ble et stort vitnesbyrd for hele Yambio da folk så at heksedoktorene ikke hadde makt over de som velger Gud.

De kom nemlig levende opp igjen av vannet for å leve et nytt liv sammen med Jesus!

En og en til Jesus

Misjon er for mange bare statistikk, rapporter og administrasjon av budsjetter. Man glemmer fort at det handler om å lede ett og ett menneske til Jesus. En av disse sjelene er sjubarnsfare James. Han var soldat i SPLA-militsen under den lange frigjøringskrigen mot "araberne" (Sudan). Han var ansvarlig for å henrette fanger i kompaniet sitt, og det er umulig å vite hvor mange han har drept. Hans historier om voldtekter de gjennomførte, egner seg ikke på trykk, men han betaler nå prisen for sine gjerninger på sin egen kropp. Den herjes av Aids, og det er tydelig at han ikke har lenge igjen å leve.



Dette var James sitt tidligere liv (Illustrasjonsfoto)

Hans bror var den første som tok i mot Jesus her i Juba, også han en krigsveteran og erfaren drapsmann. Da James så at han momentant forandret livet sitt og forlot alkoholen, ville også han ta i mot Jesus. Det var en rørende opplevelse å se gleden i ansiktet hans da den spinkle kroppen ble døpt. Han sier at han har fått fred fra minnene om alt det grusomme han har gjort fordi han vet at han er tilgitt. Han frykter heller ikke døden som banker på døren, og han gleder seg til å flytte til himmelen hvor det ikke er smerte, sorg eller vonde minner.



James døpes i Nilen av pastor Anyasi for å leve et nytt liv sammen med Jesus. Han legger bak seg et liv med vonde minner som soldat og bøddel.

Å bære korset

Som kristen er man forpliktet til å elske sin neste som seg selv. Dette er veldig viktig for en misjonær dersom man skal lede andre mennesker til Jesus. Men med kjærlighet følger også smerte. Det gjør vondt å se noen ta i mot budskapet med glede, forandre livene sine for deretter å falle tilbake igjen til fyll og vold. Det smerter å høre Susan fortelle om den alkoholiserende mannen som slår henne, og det er ikke behagelig å se sårene til Evelyn etter at hun har blitt pisket fordi hun kom litt for sent hjem en kveld etter et besøk hos oss misjonærer. Hennes bror som ikke liker at hun har blitt mer selvstendig etter å ha begynt i kirken vår, mente at det var på tide å sette henne på plass.

Det er vanskelig å la være å bli mannsfiendtlig av å se det som foregår rundt oss. Historiene om Evelyn og Susan er på ingen måte spesielle. Vi har ikke tall på hvor mange kvinner vi har bedt for etter at de har fortalt oss om alkoholiserende, voldelige og utro ektemenn. Mennene drikker opp det de har av penger, mens kvinnene på sin side gjør det de kan for å holde liv i familien. De tar i mot evangeliet om Jesus med glede, mens mennene ikke kan ydmyke seg til å be om tilgivelse for sine mørke synder.



Det er ikke enkelt å være kvinne i Sør-Sudan. Evelyn (stående) ble pisket fordi hun kom litt for sent hjem en kveld. Hun var den første som ble døpt i Juba og er en av lederne i menigheten. Dersom hennes brødre ikke klarer å blokkere henne, håper vi at hun kommer til neste Misjonsskole i august.

Hverdagen har heller ikke vært enkel. Budsjettet vårt var i utgangspunktet lite, og vi hadde ikke regnet med at matprisene skulle doble seg på grunn av krigen som har brutt ut i grenseområdene til Sudan. Store deler av oppholdet har vi spist et halvt måltid til dagen. Vi har også slitt med diarè fordi vi ikke har hatt penger til medisiner. Det har vært en utfordring å vandre rundt i 35 grader for å evangelisere uten næring i kroppen. Jeg husker spesielt godt følelsen av å gå forbi en finere restaurant og se på rike handelsmenn mens de bare spiste halvparten av maten de bestilte? Men jeg er tross alt takknemlig for opplevelsen. Jeg er glad over å si at vi løste oppdraget og fikk jobben gjort. Vi har plantet 4 levende menigheter i Sør-Sudan med over 200 nye kristne. Nå vet jeg også hva det vil si å sulte, noe mange afrikanere lever med mesteparten av livet. Jeg har dessuten mange morsomme historier om hvordan man håndterer plutselig diarè mens man taler, og hva som skjer når man blir lurt av det som man trodde bare var luft i magen. Vi har spøkt med at vi skal forsøke å prute på bussprisen under hjemreisen siden vi er atskillige kilo lettere enn da vi kom.

Å velge å følge et misjonsskall er det beste valget du kan ta. Men det er på ingen måte luksuriøst eller romantisk. Det er et enormt behov på misjonsmarken for mennesker som kan synge den kjente strofen nedenfor, og samtidig virkelig mene det. Det er min daglige bønn til Gud at jeg en dag får jobbe sammen med mange slike misjonærer.

Å Majestet! Eg bøyer kne

Eg legg mitt alt, mi ære, ned

I opphøgd prakt går ei min veg

Mitt liv for deg, min Majestet

Hva nå?

Arbeidet i Sør-Sudan er på ingen måte ferdig. Det er nå det begynner. Vi hadde ikke i noen av våre planer forutsett de enorme fruktene av bare 1 måneds praksis fra misjonærelever. Vi hadde kalkulert med å sende 1-2 kongolesiske misjonærer hit fra og med juli, men evangeliet sprer seg som ild i tørt gress. De nye kristne forkynner for alle sine venner, og situasjonen er helt ute av "vår kontroll". Vi blir minnet om at Den Hellige Ånd ikke lar seg kontrollere og at starten på den kristne kirke heller ikke var resultat av en beslutning på et eldste- eller kirkemøte. Det er et umiddelbart behov for å sende 4 misjonærer til å ta seg av de nye menighetene våre. De nye kristne har ingen kunnskaper om hva det vil si å leve som kristen, de fleste av dem har ikke en gang en bibel. Det eneste de eier er gleden av å være frelst.



Noen av våre nye kristne i Juba. De har en herlig glede over å være frelst.

Det er min bønn at disse menneskene må bli bevart i troen. Som et eksempel så trenger en kongolesisk misjonærfamilie i hovedstaden Juba 1500 kr i måneden. Jeg skulle ønske at det finnes menigheter og enkeltpersoner i Norge som kan støtte dette nystartede arbeidet . Men mest av alt er det mitt ønske at alle som brenner for at mennesker skal få forandret sine liv av Jesus, husker å be om at de nye kristne i Sør-Sudan må bli bevart fra alle farer og fristelser.

"Løft deres øyne og se markene, de er alt hvite til høst!" (Johannes 4:35)

Kristian Bregård, Zion Bryne, kbregard@gmail.com

Gaver til arbeidet:

3325.10.39912 Misjonskonto Zion, Bryne

Merkes: Kongo

Du får 28% skattefradrag for gaver inntil
12000,- årlig

Arbeidsoppgaver:

Elev ved en kongolesisk misjonærskole i Ariwara, Kongo
desember 2011-mars 2012

Misjonærpraksis i Sør-Sudan april – mai 2012

Bygging av skole i det krigsherjede Mahagi i Ituri-distriktet

Oppfølging av menighetene til CELPA i Ituri-distriktet

Oppfølging av evt nystartet arbeid i Sør-Sudan